

[Ib Christensen]

sket for længst. Det bør ske, som andre ordførere har været inde på.

Det er rigtigt, at staten har meget ud af televæsenet, idet det giver et overskud på 500 mill. kr. om året, takket være at det drives så relativt effektivt og dygtigt, som det gør. De penge skal ikke formøbles gennem et større statsligt bureaukrati.

Man kan i øvrigt diskutere, om det overhovedet er rimeligt – efter vores opfattelse er det ikke rimeligt – at man bruger televæsenet som en indirekte beskatningskilde for så at forære ca. halvdelen af pengene i tilskud til dagspressen. Det vil sige, at hver gang man griber telefonen, betaler man tilskud til de aviser, som man altså ikke gider købe. Det forekommer ikke rimeligt. Det er måske et sidespring, men når nu ministeren nævner dette overskud, vil vi fastholde, at vi mener, at de offentlige tjenesteydelser – eller her altså halvoffentlige tjenesteydelser – der er tale om, skal betales af brugerne fuldt ud. Det kan ske her, men det skal ikke være sådan, at der skal betales en overpris i kraft af monopollet. Det kan vi ikke acceptere.

Vi kan altså tilsige en positiv holdning til denne redegørelse, og hvad den indeholdt, men på nogle punkter har jeg altså givet udtryk for nogen skepsis. Vi vil følge, hvad ministeren kommer med af mere konkrete udspil omkring statens teleråd, ud fra de synspunkter, som jeg her har anført.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Hr. Tang Sørensen udtalte, at der nu foreligger en situation, hvor regeringen har mulighed for at opsigte telefonkoncessionerne, men flertal for en sådan handling er der imidlertid næppe her i tinget, føjede hr. Tang Sørensen til. Det er vel nok rigtigt. Det er vel et af de indtryk, som eftermiddagens forhandling har efterladt. Jeg synes blot, det skal siges for også på den måde fra min side at yde et bidrag til at få de væsentlige ting registreret.

Jeg tillader mig at tage eftermiddagens forhandling som udtryk for, at der her i tinget er bred enighed om, at telefonkoncessionerne nu løber videre efter den 1. marts 1982 for en ny 5-årig periode, at post- og telegrafvæsenets telesektion forbliver som en del af det samlede generaldirektorat, og at der gen-

nemføres den nyordning, at telefontilsynet erstattes af statens teleråd, idet jeg samtidig for god ordens skyld skal bemærke, at jeg selvfølgelig også har noteret mig, at der i eftermiddagens løb er faldet kritiske bemærkninger vedrørende tanken om statens teleråd – bemærkninger, som jeg senere under min replik skal vende tilbage til.

Som sagt, jeg har noteret mig, at der her i tinget er bred tilslutning til, at telefonkoncessionerne ikke opsiges, men at disse koncessioner løber videre for en 5-årig periode regnet fra den 1. marts 1982. I konsekvens heraf må også jeg administrere i nøje overensstemmelse med de bestemmelser, der indeholdes i de omtalte koncessioner.

Jeg er enig med hr. Otto Mørch, når han gjorde den bemærkning, at der i de videre overvejelser også kan være grund til at have i tanken den henvendelse, som Dansk Post- og Telegrafforening forleden har tilstillet folketingets medlemmer.

Må jeg dernæst takke hr. Ivar Hansen for de meget venlige bemærkninger, som blev fremsat i forbindelse med den redegørelse, jeg her har fremlagt for folketinget, venlige bemærkninger, som vel nok med visse nuancer blev fremført også fra anden side, ja, vel næsten fra alle ordførerne bortset lige fra fru Margrete Auken og hr. Kurt Hansen. Fru Margrete Aukens og hr. Kurt Hansens ordførtaler skal jeg senere vende tilbage til, for jeg går vel ikke for langt, når jeg også i den forbindelse tilkendegiver, at de eneste to ordførere, der sådan set har taget afstand fra min redegørelse, er fru Margrete Auken og hr. Kurt Hansen.

For nu ikke at give anledning til splid i familien bør jeg vel samtidig anføre, at hr. Kurt Hansen gjorde det betydelig stærkere end fru Margrete Auken. Det var, som om fru Margrete Auken havde større forståelse for flere af de synspunkter, der var i redegørelsen, end hr. Kurt Hansen.

Hr. Ivar Hansen gjorde den bemærkning i forbindelse med tanken om statens teleråd, at statens teleråd ikke bør være et nyt og stort departement. Den betragtning er jeg enig med hr. Ivar Hansen i, og hvis det må være mig tilladt at henvise til de bemærkninger, der er gjort i redegørelsen om et statens teleråd, mener jeg også, jeg har lov til at sige, at der i disse bemærkninger ikke er holdepunk-